

2 maja 1927 r.

A62c 13/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 5669.

Kl. 61 a 14.

Minimax Export Compagnie N. V.
(Amsterdam, Niderlandy).

Ładunek do wywiązywania gazów w gaśnicach.

Zgłoszono 22 stycznia 1924 r.

Udzielono 25 sierpnia 1926 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy ładunku wywiązyującego gazy i działającego niezależnie od cieczy gaszącej lub innej, w którym środki do wywiązywania gazów są umieszczone współśrodkowo. Ładunek jest tak urządzony, że naczynie do kwasu lub inne otwiera się niezawodnie i przypadkowe jego zatkanie jest wykluczone, jak również wykluczone jest wydobywanie się produktów wymiany lub wolnego kwasu, wobec czego usunięte jest niebezpieczeństwo wybuchu. Ponieważ środki do wywiązywania gazów działają nie w całej masie, jak w znanych dotąd ładunkach, lecz stopniowo, więc i gazy, stosownie do potrzeby, wywiązują się stopniowo, a skutkiem tego ładunek, który sam przez się posiada stosunkowo dużą przestrzeń powietrzną, może być użyty do gaśnic nie mających powietrz-

nej przestrzeni i powodujących niebezpieczeństwo wybuchu.

Rysunek przedstawia sposób wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 uwidocznia ładunek w przekroju podłużnym, fig. 2 — przykład wykonania naczynia do kwasu, otwieranego bez specjalnego przebijacza, fig. 3 — przykład sposobu umieszczenia ładunku w gaśnicy.

W płaszczu *a* umieszczone jest współśrodkowo szklane cylindryczne naczynie *n* do kwasu, okryte płaszczem ochronnym *e* i w pewnym odstępie płaszczem *f* z siatką drucianą lub inną. Płaszcz *e* jest nieco krótszy od płaszcza *f* w tym celu, aby po otwarciu naczynia *n*, wypływający kwas mógł zetknąć się wpięrcz z częścią drugiego czynnika *o*, służącego do wywiązania gazu, stanowiącego np. węgiel alkaliczny ziarni-

sty albo dwuwęglan. Do dolnego końca płaszcza ładunku jest przylutowana i zamknięta ściśle wstawka *b*, zaopatrzona pierścieniową powłoką *p* i denkiem *d* takiego kształtu, iż bez przerwania może zmieniać swoją formę. Pomiedzy denkiem *d* np. z walcowanej blachy ołowianej, i naczyniem *n* znajduje się odpowiedniego kształtu przebijacz *c*, który wchodzi swym czopem klinowym w pierścieniową powłokę wstawki *b* i przy wsunięciu, pod działaniem trzpienia uderzającego, rozbija naczynie z kwasem.

W górnej części ładunku według fig. 1 znajduje się łapacz gazu, płóczka lub filtr do gazu, składający się z dziurkowanej miski *g*, albo kółka dziurkowanego, zawierającej węglan alkaliczny lub inny i zapobiegający wydostawaniu się wolnego kwasu. Do tego samego celu służą umieszczone nad miską i nad dziurkowaną płytką *h* płytki *k* z węglanu alkalicznego, a pomiędzy nimi sita *i*. Płytki posiadają otwory *q* i tak są ułożone warstwami, że otwory leżą przeciwnie, tworząc kanały, któremi przenika gaz i uwalnia się od przymieszek innych chemikalij. Płytki *k* umieszczone są w pierścieniu ołowianym *m* lub w innym, który zarazem utrzymuje w odległości płytkę *h*, zamykającą miskę *g*, i drugą płytkę dziurkowaną *g*₁. Ładunek w górze zamyka arkusz ołowiany *l*. Przebijacz *c* jest zbyt czyny jeżeli naczynie do kwasu *n* posiada w dolnym końcu fałdę *r*, która według fig. 2 znajduje się pomiędzy wstawką *b* i denkiem *d* i pod działaniem trzpienia zostaje złamana.

Przy wywiązywaniu się w dolnej części ładunku gazów, pęcherzyki gazowe, wchodzące do naczynia *n*, zapobiegają tworzeniu się próżni, przeszkadzającej wypływowi kwasu.

Gaz, wytwarzający się po otwarciu naczynia z kwasem, przechodzi przez kanał pierścieniowy pomiędzy płaszcza *e* i *f* do góry, dąży przez opisaną płóczkę, ewen-

tualnie filtr, gromadzi się w komorze *e*, aż do powstania dostatecznej prężności, przerywa następnie przeponę *l* i wchodzi do zbiornika w gaśnicy lub innego urządzenia, znajdującego się pod ciśnieniem.

Jak wskazaliśmy powyżej, denko *d* zmieniając swój kształt stanowi szczelne zamknięcie ładunku, który może być zaopatrzony kołnierzem według fig. 3, wstawionym w otwór do napełniania gaśnicy, posiada zwykle zamknięcie *w* z trzpieniem uderzeniowym *x*; zamknięcie gaśnicy jest przytem pewniejsze ponieważ posiada o jedno mniej miejsc uszczelnianych, niż znane rodzaje zamknięć.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ładunek do wywiązywania gazów, specjalnie do gaśnic, znamienny tem, że cięła wytwarzające gaz, z których jedno jest suche, umieszczone są współśrodkowo.

2. Ładunek według zastrz. 1, znamienny tem, że w przestrzeni pomiędzy czynnikami chemicznymi znajduje się kanał odciągający gazy.

3. Ładunek według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że kanał jest utworzony z płaszcza (*e*) otaczającego naczynie z kwasem i płaszcza (*f*) z siatki drucianej, okrywającego go w pewnym odstepie.

4. Ładunek według zastrz. 1—3, znamienny tem, że do kanału odciągającego gaz przylega płóczka, względnie łapacz gazu, złożony z warstwy luźnych czynników chemicznych i umieszczony pomiędzy sitami płytek, również z czynników chemicznych, z wycięciami lub otworami przechodniemi, tak ułożonemi, że są wzajemnie przeciwnie.

5. Ładunek według zastrz. 1—4, znamienny tem, że do zamknięcia użyta jest przepona ołowiana, rozrywana przez wewnętrzne ciśnienie gazu.

6. Ładunek według zastrz. 1—5, znamienny tem, że posiada giętke denko (*d*),

zmieniające swój kształt bez rozrywania, lecz odkształcone przez trzpień uderzający lub inne urządzenie i działający bezpośrednio na naczynie z kwasem lub za pośrednictwem specjalnego przebijacza.

7. Ładunek według zastrz. 1—6, znamieny tem, że posiada kołnierz (t), zapomocą którego zostaje umocowany w otwo-

rze zbiornika podlegającego ciśnieniu, łącznie z uszczelnieniem (v) i zaworem, bez wodzidła trzpienia uderzeniowego.

Minimax Export Compagnie N. V.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

